

[Alfred Andersen]

fentliges side – så længe det private ikke har behov for arbejdskraften – sådan at vi kan få så mange i arbejde som muligt. Derfor må vi konstatere, at vi ikke kan stemme for nogen af de konservatives ændringsforslag, da de alle bygger på en omfordeling af byrden til endnu større uretfærdighed end den, vi har.

Der har været talt så meget fra de forskellige partier om fremskridtspartiets fremgangsmåde her op til tredje behandling af finanslovsforslaget, og det, der er sagt, kan jeg fuldt ud tilslutte mig. Allerede den 15. august fik vi tilsendt finanslovsforslaget – det er 4 måneder siden – og der var som sagt rig mulighed for at få gennemarbejdet de ændringsforslag, der skulle til. Derfor må vi tage afstand fra, at man er så optaget af sine egne ændringsforslag, at man mener, gruppen selv skal have 4 måneder til at komme med ændringsforslagene, mens vi her i folketinget med en dags varsel skal tage stilling til 1.200 ændringsforslag. Det er en helt urimelig fremgangsmåde, og derfor er jeg enig med dem, som siger, at vi ikke kan tage stilling til nogen af fremskridtspartiets ændringsforslag, men må stemme imod dem. Men efter det, vi allerede har lyttet os til fra de åbne døres møder, kan jeg godt forstå, at fremskridtspartiet ikke ville have forslagene fremlagt her.

Endelig skal jeg sige lidt om vores egne ændringsforslag. Vi har, som det også siges i vores bemærkninger til betænkningen, haft nogle diskussioner, måske fremprovokeret af fremskridtspartiets måde at gøre det på, om, hvorvidt vi ikke har ført for meget demonstrationspolitik over finanslovsforslaget. Derfor har vi som sagt besluttet denne gang at nøjes med færre ændringsforslag. Men det er svært at ændre gamle traditioner. De, som går meget op i historie, vil vide, at der er en historisk tradition for, at man bruger finanslovsforslaget til at demonstrere, hvad man står for. Men vi har som sagt ment og appellerer til andre partier om, at man ligesom ændrer lidt på formen og er knap så voldsom.

Derfor har vi som sagt kun stillet nogle ændringsforslag om militærets afskaffelse og nogle EF-forslag.

Jeg vil gerne sige, at noget af det, der kan undre mest, er vel, at ingen af disse ivrige sparepartier, som vil spare alle mulige steder, på sociale budgetter osv. – det gælder både de borgerlige oppositionspartier og regerings-

partierne – har fundet ud af, at man kunne spare på de 7 mia kr. til militærudgifterne. Vi har som sagt ment, at når der endelig skulle spares, var det her, man først og fremmest skulle spare, det var det, Danmark mest af alt havde brug for. Det er ikke alene en stor besparelse, men det er også en meget valutakrævende sektor, vi her opererer med, og derfor har vi som sagt ment, at også det skal med ind i debatten om besparelser på finanslovsforslaget. Men da jeg kan se, at tiden er ved at udløbe, må vi vente til anden omgang og se, hvad vi kan sige til kommunisterne og VS' ændringsforslag.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg skal ikke blande mig i, hvorfor SF ikke har stillet aktuelle ændringsforslag til den økonomiske politik, men til orientering kan jeg oplyse, at vi stemmer for SFs ændringsforslag og ændringsforslagene fra det radikale venstre og fra VS. Vi er enige med retsforbundet om de ændringsforslag, der går ud på at forbedre den sociale lovgivning, og vi kan også stemme for ændringsforslaget fra kristeligt folkeparti om 2 mill. kr. mere til oplysningsvirksomhed om u-landshjælp. Vi kan ligeledes støtte ændringsforslag nr. 262 om 5 mill. kr. mere til forsorgen for de blinde, som CD har stillet. Selv de konservatives og kristeligt folkepartis ændringsforslag om 3 mill. kr. mere til fregatten »Jylland« støtter vi. Her drejer det sig jo om kulturarbejde, og her kan man altid finde kommunisterne.

Om fremskridtspartiets ændringsforslag skal jeg i denne omgang kun sige følgende: jeg tror, der ligger en ganske bevidst politisk hensigt med, at man, nogle timer før ændringsforslagene skal behandles i folketinget, smider 1.100 eller 1.200 forslag på bordet. Man ønsker simpelt hen ikke, at partierne skal dykke ned i disse forslag og se, hvad de virkelig betyder, det kunne være pinligt for fremskridtspartiet. Men jeg synes alligevel ikke, fremskridtspartiet skal slippe så let, og derfor vil jeg gennem finansudvalget foreslå, at der alligevel bliver foretaget nogle beregninger over fremskridtspartiets ændringsforslag, og det gælder i særdeleshed det sociale, det kulturelle og det boligpolitiske område, således at vi bliver befriet for hele næste år at få myten om, at fremskridtspartiet havde en løsning på hele Danmarks situation både